

Vydejte se s námi na naučnou stezku Hradčovice – Drslavice

IVA RADILOVÁ

Jednou ze zajímavých lokalit na Slovácku je bezesporu naučná stezka z Hradčovic do Drslavic. Když se po ní vydáte v kterémkoliv ročním období, vždycky vás něčím upoutá. Třeba svěže zeleným kabátem dubů, javorů a habrů, překrásně rozkvetlými loukami, originálním bílým kobercem z ohromujícího množství kopretin.

„Skutečně malovaný kraj,“ komentují nadšeně barevnou kombinací modré oblohy, zelené louky a bílých kopretin.

Moc pěkné je také romantické zákoutí s uměle vytvořeným rybníčkem na začátku její trasy. Budete-li mít štěstí jako já s mým mužem, můžete zažít u rybníčka nečekané, milé setkání a získat možná také nové informace.

„Vysadili jsme tady tisíc kaprů, jenže jsme z nich nic neměli. V noci nám je někdo vylovil,“ postěžoval si nám tady místní myslivec.

A hned dodal svůj názor na zdejší krajinu: „Když jsem se před patnácti lety přistěhoval do Hradčovic z Vyškovce, příliš jsem obcí nadšený nebyl, ale teď po letech si říkám, že je to tu pěkný kraj.“

Dáváme mu za pravdu. Je tady nádherně. Cestou od rybníčku vnímáme, jak je les roz-zvučen zpěvem ptáků. Nevidíme je sice, ale ptáčí koncert nás o jejich přítomnosti neustále přesvědčuje. Jak jsme se dozvěděli z informační tabule, měli by tady žít např. tuhyk obecný, dudek chocholatý, linduška lesní či křepelka polní.

Naučnou stezku tvoří několik přírodních rezervací, mj. Rovná hora a Vrchové. Krajina byla vyhlášena za přírodní rezervaci proto, že se v daném komplexu původních květnatých luk, pastvin, sadů a doubrav nacházejí vzácné druhy rostlin a živočichů. Podle informace našeho nového známého tu žijí daňci, srnky, zajáci a bažanti. Divočáků je zde prý málo, vyskytují se jinde, kupř. v lesích v okolí Bystřice pod Lopeníkem. Počty zajíců a bažantů jsou sice nižší než třeba v sedmdesátých letech minulého století, myslivci ale dělají všechno pro to, aby se neustále zvyšovaly. Přikrmují je, kupují speciální granule, aby zvýšili odolnost zvěře proti různým chorobám.

„Škoda, že ubývá počet zájemců o myslivost,“ posteskl si myslivec. „Mladí o členství ve sdružení ztrácejí zájem, jakmile zjistí, že jsou s členstvím v mysliveckém sdružení spojeny především povinnosti.“

Věrne, že se počet myslivců nesníží natolik, aby nepoznamenal negativně tamější přírodu.

Tato oblast je zajímavá nejen svou faunou, ale také flórou. Roste tady hořec křížatý, len tenkolistý, rozrazil vstavačovitý či ožankovitý, mochna bílá a další. Na informační tabuli se dočítáme, že tu byl zaznamenán výskyt vzácných druhů hmyzu nebo motýlů. Z motýlů je to třeba pestrokřídlec podražcový, modrásek hořcový, okáč voňavkový, otakárek ovocný, ze zástupců hmyzu pak roháč obecný, tesařík piluna, vzácný sklípkánek černý či chrobák vrubounovitý.

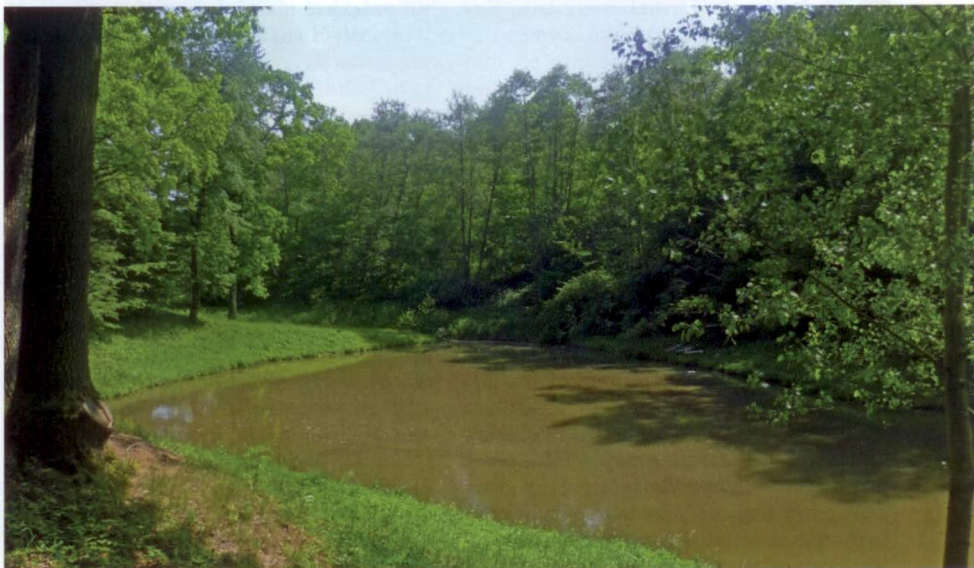
My, běžní turisté, ale většinou hmyzu příliš pozornosti nevěnujeme a vnímáme spíše krajinu. Zpevněná lesní pěšina nás vyvede na nádherně zvlněnou louku s posedem, jejíž okraj tvoří lesnatý porost. Vystoupáme po louce k nejvyššímu místu naučné stezky, který leží v nadmořské výšce 325 metrů. Nachází se u bývalého polního letiště. Postojíme tady chvíli, abychom se pokochali překrásnými výhledy na pohoří lemující obzor, na Bílé Karpaty, Vizovickou vrchovinu a Hluckou pahorkatinu, a pak pokračujeme dál. Naučná stezka končí v Drslavicích, ale my chceme

Pohled na Přírodní rezervaci Rovná hora

vycházku zakončit v Uherském Brodě. Míjíme území, kde svého času bývaly vinohrady, sady a pastviny. Existenci tehdejších zahrad dokazují ovocné stromy, rostoucí mezi náletem akátu, ptačího zobu, hlohu či olše. Vlevo nás pozdraví ještě obec Práškůvice a pak už se blížíme k brodské hvězdárně.

I v závěru našeho jarního putování nám matka příroda připravila milý zážitek. V poli jsme vyplašili pasoucí se srnky. Setkání s nimi bylo originální, jedinečnou tečkou za denním programem a jen umocnilo hezké pocity spojené s výletem po hradčovicko-drslavické naučné stezce.

Hradčovický rybník. Fota: autorka